

ឆ្លុតពីកំណើតទេ បើអាចជួយគេបាន ជាការប្រសើរណាស់ម្តងនេះ ពុំមែនជាការចង់វិលទៅផ្ទះនោះទេ គឺស្រីមានសមាសចិត្តទៅលើភាពស្ងួតត្រង់ និងសំដីផ្អែមល្ហែមរបស់បុរសឆ្លុតនេះ គេស្រឡាញ់សង្សារគេណាស់មើលទៅម៉ាឡានៅឯណា? ម៉េចក៏មុខដូចខ្ញុំ ទាល់តែគេចាប់ច្រឡំដូច្នោះ? ស្រីល្អឈប់ខ្លាចរជ្ជកាលហើយ ព្រោះគេអង្គុយញញឹមយ៉ាងស្ងួតលើព្រៃ គ្មានអាកប្បកិរិយាកំរោលទេ គ្រាន់បើជាងមនុស្សជា ដែលឃើញនាងក្លាមបងបំពានតាមចិត្តល្មោភស្រី បងប្អូនគេនេះ ដូចជាគំនិតមិនត្រូវគ្នា តាំងពីរជ្ជកាលមិនទាន់ឆ្លុតម៉្លោះ បើតាមស្តាប់សំដីលឺឡា។

មាណវីដើរមកអង្គុយជិតមាណពញញឹមទន់ភ្លន់ :

- បងកុំសួរច្រើនអី សុខភាពបងមិនសូវល្អ ឥឡូវងូតទឹកចេញទៅ ផ្លាស់ខោអាវថ្មីទើបបានម៉ាឡានៅក្បែរបងគគ្រិច អញ្ជើងអូនខ្លួលនៅក្បែរណាស់ !

- មែនឬ ? មុជទឹកនៅកន្លែងណា ?
- មកអូនជូនទៅ !

នាងក្រមុំដឹកដៃអ្នកកម្លោះចូលបន្ទប់ទឹក រួចនាងកាត់ក្តីអៀនខ្មាសងូតទឹកដុសលាងខ្លួនគេត្រឹមត្រូវ ស្រីកត់សំគាល់បានថា គេមានរាងរោសង្គាណាស់ ភ្នែកមុតច្រមុះស្រួចបើកោរពុកមាត់ស្រមើមស្រម្លឹមចេញទៅបែបមុខមាត់ស្អាតបាតហើយមិនអន់ទេ ខ្សែកន្ទាររបស់គេ

ធ្វើពីផ្ទះទីនសបន្តោងក្រចកខ្លាមើលទៅមានអំណាចណាស់ នរៈច្បូតសក់នាងលេង ពេលនាងដុះក្អែលឱ្យគេ :

- អូនធ្លាប់ងូតទឹកឱ្យបងម្តងនៅពេលណាអញ្ចោះ ! អូ...! ពេលបងត្រូវគេបាញ់ មានមុខរបួសស្នា អូនឃើញមុខរបួសបងទេ? ស្រស់ស្រីងាកមើលស្មារឃើញមុខសំលាករបួសមែន :

- ចាំ ! មុខរបួសនេះជាហើយ បងនៅចាំបានល្អណាស់ ! ប្រាប់អូនមកបងឈ្មោះអីចាំទេ ?

មាណពសំឡឹងស្រីភាំង ហាក់រកនឹករួចជ្រួញចិញ្ចើម មាណវីសើចស្រាលអូសដៃគេ :

- តោះទៅញ៉ាំបាយជាមួយអូន បើនឹកមិនឃើញក៏ហីទៅ កុំធ្វើចិញ្ចើមជ្រួញអាក្រក់មើលណាស់ !

រជ្ជកាលសើចទឹកច្បូតម្រាមដៃនាងលេង :

- អូនចូលចិត្តបន្ទោសបងអញ្ជើងណាស់ តែពេលកិច្ចការស្តុតស្នាញបងចេះតែជ្រួញចិញ្ចើម ព្រោះបងធ្លាប់ !

គេនិយាយមានវគ្គមានឃ្លា សើចស្រស់ជាប់ ខួរក្បាលដូចជាស្រឡះបន្តិចម្តងៗ ពេលជួបនិងភាពថ្នាក់ថ្នមជាថ្មីក្នុងអាកជីវិតគេ ធ្វើឱ្យបីដាអរណាស់ទាញដៃមាណព មកអង្គុយលើព្រៃសិតសក់អោយរួចសើកបានបាយរបស់នាងមកបញ្ចុកគេ :

- ដៃបងរបូសទុកឱ្យអូនអ្នកបញ្ចុកណា ! ណោះ ! ញាំឱ្យបានច្រើនទៅ ! គេងឱ្យលក់ដល់បងជា យើងនាំគ្នាដើរលេងឱ្យម្តង !

- អូ ! ដល់ពេលបងជារវល់ទៀតហើយ មានតែពេលបងឈឺទេ ទើបនៅជិតអូនបានច្រើន កុំបន់ឱ្យបងជាអីម៉ាឡា !

- តែបើបងជា អូនសប្បាយចិត្តជាង !

- អញ្ចឹងអូនធ្វើឱ្យបងជាទៅ បងត្រូវផ្សែងពុលរបស់គេ ធ្វើម៉េចទើបជា? បងឈឺក្បាលខ្លាំងណាស់ពេលភ្លាមៗ តែឥឡូវអន់ឈឺហើយ !

- អញ្ចឹងបងជិតជាហើយ !

- ល្អណាស់ បើអូនចង់ឱ្យបងជា បងត្រូវតែជា !
នាងក្រមុំពួញមលើកទឹកឱ្យផឹក :

- ឆ្ងាញ់ទេបង ម្តូបនឹង ?

- ឆ្ងាញ់ចាញ់ក្លិនថ្កាស់អូនទេ !

បីដាអៀនថ្កាស់ក្រហមមើលមុខគេ (យី ! ជាហើយទេដឹង ? ក៏និយាយទំនងម្ល៉េះ ?) រជ្ជកាលយកដៃគងថ្កាស់សម្លឹងពិដាន :

- បងគិតបន្តិចសិនម៉ាឡា មានអូននៅក្បែរក្បាលបងអន់ឈឺភ្លាមហី...!

ភ្នែកគេព្រិចញាប់ស្តែក យូរៗរួញខ្លួនរួចបាត់មាត់ឈឹង បីដា

អស់សំណើចិត្តអ្វីទាល់តែលក់បែបនេះ ស្រីគ្របភួយឱ្យគេត្រឹមត្រូវ រួចថយមកអង្គុយទំរេតលើកៅអី ។

លោកកាលីចូលមកដល់ តាមទ្វារសំងាត់ពួញមពេញចិត្ត :

- គេលក់ហើយឬ? ខ្ញុំអរណាស់ដែលនាងចេះរក្សាគេបែបនេះ!

បីដាឥឡូវនាងអាចស្គាល់ខ្ញុំបានហើយខ្ញុំកាលីស្នងការធំ ផ្នែក

ចារកិច្ចរជ្ជកាលជាកូនប្រុសទី២របស់ខ្ញុំ ត្រូវជនទុច្ចរិតមួយចំនួនព្យាបាទ

សុំនាងជួយដាស់អារម្មណ៍គេជាបណ្តើរទៅ លោកដុកទ័រប្រាប់ថាគេ

អាចជាវិញបាន ព្រោះគេត្រូវផ្សែងពុលច្រើនហួសសំរាប់សណ្តាំទៅ

ប៉ះពាល់ខួរក្បាលមួយឆ្នាំកន្លងផុតផ្សែងនោះអស់ឥទ្ធិពល តែខួរក្បាល

គេនៅភ្លេចរឿងអតីតកាល ខ្ញុំជឿថាមានតែនាងទេ ដែលអាចរស់នៅ

ក្បែរគេបាន ពេលគេជាខ្ញុំជូននាងទៅផ្ទះវិញភ្លាម !

ស្រីល្អតបវិញមួយៗ :

- ខ្ញុំអាចបំរើលោកអធិការបានគ្រប់នាទីព្រោះគាត់ស្លូតណាស់

តែខ្ញុំសុំលោកអុំពីបញ្ហាមួយ គឺកិត្តិយសរបស់ខ្ញុំ !

- អូ ! ខ្ញុំមិនអាចឱ្យនរណាប៉ះពាល់នាងបានទេ ឈឺឡាវ៉ាខិល

មិនដូចរជ្ជកាល តែវាគោរពខ្ញុំដែរ !

- ចុះអ្នកនាង ម៉ាឡាទៅណា ? បានជា.....

- ហី ! ម៉ាឡា ស្លាប់ដោយដៃពួកអ្នកព្យាបាទ រជ្ជកាលបាត់

ទៅហើយ បើម៉ាឡានៅរស់ ខ្ញុំមិននាំពិបាកដល់នាងទេ ?

ស្រីស្រស់អាណិតរដ្ឋកាលព្រួច ស្នេហាគេស្មោះណាស់ គេមាន
កំហឹងពេលរំលឹកដល់ពេលគេចាប់ម៉ាឡា និងទន្ទេញតែពាក្យថា គេខ្លះ
សមត្ថភាពការពារសង្សារ រឿងនេះក៏ជាប្រភពមួយនាំឱ្យគេរន្តត់ដែរ
ស្រីបន្ទូរដង្ហើមធំ :

- ខ្ញុំពេញចិត្តនិងជួយលោក រដ្ឋកាលណាស់ បើរូបខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យ
គាត់ជាវិញនោះ ខ្ញុំត្រេកអររំលឹក តែលោកអាចផ្តល់ដំណឹង ទៅប៉ាប៉ា
និងម៉ាក់ខ្ញុំផងបានទេ កុំឱ្យគាត់បារម្ភពីខ្ញុំពេក !

- មិនបានទេ ឪពុកនាងមានកិត្តិយសបំផុត គាត់ពិតជាមិន
ព្រមឱ្យកូនស្រីតែមួយមកថែទាំកូនកម្លោះខ្ញុំដូច្នោះទេ បើខ្ញុំប្រាប់ដំណឹង
ទៅគាត់ គឺត្រូវរំលែងឆ្ងាយទៀត នាងទ្រាំសិនទៅ នេះជាករណីយពិសេស
របស់ខ្ញុំ សូម្បីតែកិត្តិយសជាស្នងការ ខ្ញុំនៅហ៊ានបំពានចាប់នាងមកដល់
ទីនេះ ល្មមនាងយល់ពីទំហំចិត្តខ្ញុំចំពោះកូនហើយនាងសំរាកចុះណា !

លោកកាលី ចេញទៅវិញ តាមចន្លោះមួយជញ្ជាំងកញ្ចក់អណ្តែត
មកបិទ ផ្លូវជិតនៅជុំវិញបន្ទប់កញ្ចក់ គឺវិសាលភាពនៃបន្ទប់ថ្មមួយជាន់
ទៀតដែលរៀបចំស្អាត មានតុសរសេរ មានសឡុងអង្គុយជាច្រើន ជា
សាលប្រជុំមួយ ស្រស់ស្រីបីដា អស់សង្ឃឹមនិងបានផ្តល់ដំណឹងដល់
ឪពុកម្តាយ ស្រីប្រះខ្លួនលើសាឡុងរំលែងទាំងស្រុងស្រងាត់ !

វគ្គទី៤ បក្សីស

យន្តហោះកំពុងតែបន្ទាបខ្លួននៅលើចំណោតពោធិចិនតុង លោក
កាលី និងជំនិតពីរនាក់ កំពុងទន្ទឹងរង់ចាំផ្លូវបុត្រីពៅ លីវជួនី ដែល
ត្រឡប់ពីតូក្យូក្នុងថ្ងៃនេះ ។

ស្រីស្រស់ត្រូវិកាបូបដោយរិកាយរត់រត់រង់មកឪពុក ! លោក
កាលីញញឹមស្រស់លាតដៃអោបកូនស្រីពៅ :

- អំ ! រជ្ជនីកូនប៉ាស្តាណាស់ ប៉ាមើលសឹងមិនស្គាល់ កុំតែ
កូនហៅមុន ប្លែកពីក្នុងរូបថតឆ្នាំមុនឆ្ងាយណាស់ !

ស្ថិតក្នុងវ័យ១៩ឆ្នាំរជ្ជនីមានលំអហួសពណ៌នា ប្រៀបបាននឹង
ព្រះនាងកាមទេពនៃសេចក្តីស្នេហា ភ័ក្រមូលក្រឡង់ភ្នែកផ្ទាយយ៉ង់បង្កប់
ដោយភាពផ្អែមល្អែម បបួរមាត់ពណ៌កុលាបសមនិងផ្តាស់ក្រហមព្រឿង
ពីធម្មជាតិរាងរាវស្រឡះ គល់កស្រឡូនខ្លីមីតំខែ រកមន្តិលអ្វីបន្តិចក៏
គ្មាន សាច់ស្រីល្អណាស់ ដូចស្រីកាត់ជប៉ុនសក់ខ្មៅក្រិបរមៀលពេញ
កញ្ជឹងកស្លៀករូបពណ៌សក្បាលលើជង្គង់ម៉ូតដៃតូច បង្ហាញគល់ទ្រូង
ដ៏រលីងនៅលើទ្រូងស្តាំមានខ្នាស់កន្លះអាវរូបសត្វចាប់តូចមួយដាំ ពេជ្រ

ជាលំអស្រីពាក់អាវរងាពីក្រៅធ្វើពីរោមសត្វពណ៌សដែរ គ្របពីលើស្នា
ពាក់មួកសកន្ទុយក្លោកពីចំហៀង ឬក៏ពារតុបតែងជារបៀបបរទេស
នេះ សែនសមនិងសំរស់ដ៏បរិវរបស់ស្រី !

វ័យរុទ្ធឈរក្បែរនោះកំពុងភ្លឹកលែងចង់ដកដង្ហើម ស្រីល្អឯក
ញញឹមបិទផ្តាល់ខូចស្រស់អ្វីម៉្លោះ :

- ប៉ាប៉ា ស្រីនីនឹកប៉ាណាស់ កូនបន់ឱ្យតែឆាប់ដល់ផ្ទះ !
  - ប៉ាក៏ដូចគ្នា កូនស្រីឡើងឡានសិនមកចាំនិយាយគ្នាទៀត !
- វ័យរុទ្ធ បើកឡានជូននាងក្រមុំទាំងទឹកមុខស្រស់ញញឹម :
- សុំអញ្ជើញអ្នកនាងពៅ !
- ធីតាងើបមុខសំឡឹង វ័យរុទ្ធ :

- លោកប៉ា ! បងប្រុសនេះ ដូចជាមិនមែនជាភ្នាក់ងារចាស់
របស់ប៉ាទេ ?

- ប៉ាដូរចេញអស់ហើយ ! ឥឡូវប៉ាយកជំនិតថ្មី សុទ្ធតែជាអ្នក
មានថ្វីដែលនាក់ឯណោះ មកការពារផ្ទះយើងផ្ទាល់ ឯវ័យរុទ្ធតែជា
ភ្នាក់ងារដែលករបស់ប៉ា !

នាងក្រមុំញញឹមតបទៅ វ័យរុទ្ធ ដែលងក់ក្បាលអោនគោរព
នាង វ័យរុទ្ធជាកម្លោះអាយុស្រករឈឺឡាដែរ សក់អង្គាស់ដីមុខស្រស់
តែភ្នែកកាចបន្តិច ក្រៅពីលោកកាលីនិងឈឺឡាគេមានថ្វីដែរនិងមាន
អំណាចលើអ្នករួមការងារទាំងអស់ !

កម្លោះជំនិតលោកស្នងការបើកឡានបណ្តើរ សូចមើលមុខស្រី
តូចច្រឡឹងរជ្ជនីបណ្តើរ បេះដូងគេកំពុងត្រូវព្រួញនេត្រារបស់នាងបាញ់
ជាប់ទៅហើយ ទោះជាផ្តាល់ខូចដ៏មានសំរស់ បីជាមានភាពទន់ភ្លន់
ឯសំរស់ស្រីតូចនេះ មានន័យស្រូបទាញចិត្តបុរសណាស់ ជាមន្តស្នេហ៍
សំងាត់ឥតរូបតែខ្លាំងក្លា !

លោកកាលីអង្អែលស្ទាបុត្រីថ្មីមៗ :

- ស្រីនីពេលទៅដល់ផ្ទះ កូនប្រហែលជាភ្នាក់ងើលច្រើន តែ
ចាំប៉ាពន្យល់ឱ្យកូនដឹង !

មាណវីភ្នាក់ :

- អំ ! មានរឿងអីប៉ា ?
- បន្តិចទៀតកូនបានដឹងហើយ !

ឡានបត់ចូលវិទ្យាល័យធំស្តីមន្ត លោកកាលីកៀកស្ទាបុត្រីចូល
ក្នុងបន្ទប់ សាឡូងនារីបំរើរត់មកទទួលកាតាបខោអាវពីដៃនាងក្រមុំ

- អូ ! អ្នកនាងពៅមកពីជប៉ុនវិញ រិតតែស្អាតតែម្តង ខ្ញុំនឹក
អ្នកនាងណាស់ !

- បងវ៉ាន់ សុខសប្បាយទេ ?

- ចាំ ! សុខទេអ្នកនាង !

- ស្រីនីផ្ទាល់ខោអាវទៅមុជទឹកសិនទៅ កូនអស់កម្លាំងហើយ

ចាំប៉ាទៅជួបកូនឯក្នុងបន្ទប់ក៏បាន !

នាងក្រមុំសែនសោភាងើបមើលមុខឪពុក ហាក់មិនអស់ចិត្ត រួចដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះខាងលិចរាប់នៅផ្ទះ មួយកំប្លែងកំស្រីក្បែរ យ៉ាងស្រលះ បង្ហាញសំរស់ភ័ក្រ្តដូចបរិក្ខណៈពិភពសំរស់ បន្ទប់របស់ នាងរៀបចំស្អាត ព្រោះវ៉ាន់តែងថែទាំដូតបោសរាល់ថ្ងៃ ស្រីល្អបើកទ្វារ ចូលមកវ៉ាក់នឹងឈឺឡា ដែលមានបន្ទប់នៅទល់មុខបន្ទប់នាង ឈឺឡា ភាំងសំឡឹង នាងក្រមុំឥតព្រិច តាមនិស្ស័យចូលចិត្តស្រីរបស់គេ តែ ដូចជាចាប់ភ្លឹកក៏ប្រញាប់សំរួលឥរិយាបថ :

- អាំ ! អូនរដ្ឋនីមែនទេ ?

មាណវីជ្រួញចិញ្ចើម :

- លោកជាអ្នកណា ?

- ប៉ាមិនទាន់ប្រាប់កូនទេឬ ? បងជាបងប្រុសរបស់អូនណាំ !

- បងប្រុស ?

លោកកាលីមកដល់ល្ងម :

- ស្រីនីចុះមកក្រោមសិនមក ចាំប៉ាណែនាំឱ្យស្គាល់ ឈឺឡា ក៏ អញ្ជឹងដែរ !

- បាទ ! ប៉ា !

នោមស្រស់ធ្វើភ្នែកស្លឹ រួចចុះតាមឪពុក លោកកាលីច្នួតសក់ ស្រី !

- ស្រីនីប៉ាលាក់រឿងនេះ យូរណាស់ហើយ កាលពីមុនប៉ា

រៀបការជាមួយម៉ាក់កូន ប៉ាមានប្រពន្ធលួចលាក់រួចទៅហើយ មាន ទាំងកូនប្រុសពីរទៀតផង គឺរដ្ឋឈឺឡា និងរដ្ឋកាល ប៉ាតាមឪពុកម្តាយ មកទទួលម៉ាក់កូន ដោយបោះបង់កូនប្រុសទាំងពីរអស់រយៈពេល៣០ឆ្នាំ មកហើយ តាំងពីឈឺឡាអាយុពីរឆ្នាំម្ល៉េះ ហើយរដ្ឋកាលនៅក្នុងពោះ ទើបតែកូនចេញទៅជប៉ុនផុត ម្តាយឈឺឡាឈឺធ្ងន់ជិតស្លាប់ ហើយ រដ្ឋកាលឈឺខូចសរសៃប្រសាទ ទើបគេក៏នាំកូនមកឱ្យជួបឪពុកហេតុ នេះកូនកុំទើសទាល់ ម៉ាក់ឯងក៏ស្លាប់ ម៉ាក់ឈឺឡាក៏ស្លាប់ នៅសល់តែ ពួកកូនទេ ត្រូវចេះស្រឡាញ់គ្នា នេះគឺបងច្បងរបស់កូនឈ្មោះឈឺឡា..

- រដ្ឋនី ! កាលប៉ាទុកបន្ទប់កញ្ចក់ ទើបនឹងសងនៅកន្លែងប្រជុំ របស់ប៉ាប៉ាមិនឱ្យបងចូលទេ ព្រោះរដ្ឋកាលកំពុងព្យាបាលខ្លួននៅទីនោះ ត្រូវការស្ងាត់ !

រដ្ឋនីភាំង នាងគ្មានយោបល់ទេ នាងតបតិចៗ :

- កូនរបស់ប៉ាគឺបងរបស់កូនឱវិករាយណាស់ ដែលបានបងប្អូន ច្រើន កើតមកខ្លះញាតិអង្សកណាស់ !

- ល្អហើយ ! រាប់អានគ្នាទៅណាកូន !

ឈឺឡាញញឹមស្រស់ :

- បងឱវិករាយណាស់ ដែលបានប្អូនស្រីល្អដាច់គេអញ្ជឹង !

លោកលីដកខ្សៀវពីមាត់ :

- កូនរៀនធ្វើស្បែកមុខនេះសព្វគ្រប់ហើយមែនទេ ? ប៉ាក់ពុង ត្រូវការអ្នកឯកទេសខាងផ្នែកនេះផងសំរាប់ក្រសួងចារកម្ម ។

- អូ ! ប៉ាច្រលំហើយកូនមករៀនតុបតែងសម្បុស្សនារីទេ?

- អូ ! ប៉ាស្មានតែកូនចូលរៀនធ្វើស្បែកមុខ ព្រោះសំបុត្រចុង ក្រោយរបស់កូនមានន័យដូច្នោះ !

នាងញញឹម :

- ឥឡូវប៉ា ! កូនសុំបើកហាងថែសោភ័ណភាពមួយ !

- ភារៈនេះទុកឱ្យបង បងនឹងរៀបចំបើកហាងនេះយ៉ាងស្អាត ឱ្យសមនឹងសំរស់ប្អូនស្រីរបស់បង ។

- អរគុណបងណាស់ !

លោកកាលីញញឹម

- បើចង់ដើរលេង ឱ្យបងជូនទៅណាកូន !

- ចាំ ! លោកប៉ា !

ស្រីស្រស់ដើបចេញ ទៅសំរាក ឈឺឡាតាមមើលរដ្ឋនីមិនដាក់ ភ្នែក លោកកាលីទះស្មាកូនប្រុស ។

- ប្អូនឯងទេណា !

- លោកប៉ាស្មានតែខ្ញុំមិនដឹងឬ ? ចាំបាច់រំលឹក !

ល្បិចរបស់វាតាស្តណាស់ គេជាអ្នករាយការណ៍អោយចោរទល់

ដែន ចូលប្លង់ផ្ទះលោកប៊ីរ៉ាល់ តែគេឱ្យការណ៍ទៅចក្រីដែរ ធ្វើឱ្យនាក់ ប្រយុទ្ធមួយយ៉ាងគត្រិក រវាងក្រុមភ្នាក់ងារនឹងចោរល្បិចឈ្មោះវាតា គេ ស្លៀកពាក់វិបខ្លួនពណ៌ស្លឹកឈើ យប់នេះគេក្លាហានណាស់ មិនសើក ដូចពេលមុនទេ ។ ក្រុមចោរ១២ នាក់ កំពុងតែដៃនឹងភ្នាក់ងារពេញ ទំហឹង ពួកវាពូកែផ្នែកកាំភ្លើង ធ្វើឱ្យក្រុមសំអាតពិបាកបង្ក្រាបណាស់ រាត្រីលោតមកបាំងរកការពារផ្លូវឱ្យក្រុមចោរដោះខ្លួន

- ហ៊ីស ! ឯងជាមេកើយពួកនេះមែនទេ វាតាញាក់មុខ

- បើស្គាល់នាយចៅហ្វាយហើយប្រញាប់ដកថយភ្លាមទៅ !

លោកចក្រីយកការណ៍បានច្បាស់តែមិនប្រាកដ ថាលោកក្តោប សេរីភាពក្នុងក្រុមចោរ !

ចក្រីសើចស្ងួត :

- យើងកំពុងតែរកមុខឯងយូរហើយ កុំនិយាយពីរឿងដកថយ

កំទេចឱ្យអស់ក្រុមទុច្ឆរិត បំណាច់ស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាននេះ !

វាតាញាក់មុខលោតភ្លេចចាក់សំដៅដើមទ្រូងចក្រី តាមស្លៀត ក្រចកខ្លា ដៃពីរច្រៀមទៅជាមួយគ្នា រយៈទ្រូងចក្រីឈាមហូររហាម នេះគេប្រើស្រាលផង ចក្រីផ្ទុកក្រោយ វាតាដាស់សង្កេតកាំភ្លើងខ្មាត់ពី ដៃចក្រីរមៀលខ្លួន គេចពីសន្ទុះដៃ វាតាមិនសង្កេតថាមឡើយទេ គេឱ្យ សញ្ញាត្តាវាដកថយយ៉ាងទាន់ចិត្ត ។ ក្រុមភ្នាក់ងារច្រើនត្រូវគ្រាប់កាំ- ភ្លើងរបស់វាតា ដួលពេញស្លូនច្បារ លោកប៊ីរ៉ាល់ណា នឹងភរិយាពូនក្នុង

ផ្ទះបន់ដូនបន់តាឱ្យពួកចោរចេញទៅឱ្យអស់ ។ ឡានពីរចាំទទួលពួក
 ចោរនាគខ្មៅគ្រាហ៍គ្នាវាដែលត្រូវរូបស្រឡាញ់ឡាន អស់ច្បាប់ពួកវាតឹង
 ណាស់ ហ៊ានតែបែកការណ៍ដល់ប៉ូលីសមេវាមិនទុកជីវិតឱ្យទេ ។ ឡាន
 ពួកវាលឿនដូចព្រួញ សំដៅច្រកបត់ទី៤ សំដៅច្បារអំពៅរួចចូលទៅ
 ក្នុងវិទ្យាដែលមានរបងខ្ពស់សន្លឹមវាតាមរូបស្រឡាញ់ទីនេះពីរ ដងហើយ
 នេះ ជាលើកទី៣ ដែលគេជំរកលាក់ខ្លួនរបស់ចោរទល់ដែន វិទ្យានេះជា
 កម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដំណើរគ្មានអ្នកណាចាប់ភ្លឹកថាជា ទីស្នាក់របស់ចោរ
 នាគខ្មៅទេ ភ្លើងងងឹតបើកភ្លឺចិញ្ចាច បុរសម្នាក់ទុកពុកមាត់រឹមៗ រាង
 សង្ហារម្មណ៍ជាស្រេច សងខាងមានជនជំនិតឲ្យរូប សុទ្ធតែស្បែកកាំ-
 ភ្លើងយ៉ាងសង្ហារម្មណ៍ដោយសមាជិក១០នាក់ទៀត ពួកវាគ្រាហ៍អ្នក
 រូបស្រឡាញ់បន្ទប់ព្យាបាល ម្តងនេះប្រមុខមេចោរ នាគខ្មៅមុខផ្សែង
 វាតាមិនគោរព :

- លោកនាយ ! ខ្ញុំមិនស្មានថាយប់នេះជួបនឹងគ្រោះថ្នាក់បែប
 នេះសោះ !

- អង្គុយចុះមក ! យើងតាមឯងពីក្រោយជាប់ បើមានភ្នាក់-
 ងារដេញតាមឯង យើងបាញ់សម្លាប់វាភ្លាម តែសំណាងដែរវាមិនតាម
 ព្រោះភ័យនឹងចៅហ្វាយរបស់វា ហាស់ៗ វាតាយើងមិននឹកស្មានថាឯង
 មានសមត្ថភាពខ្លាំងដល់ម្លឹងសោះ !

វាតាអង្គុយកាំភ្លើង :

- លោកនាយដូចជាបញ្ហារខ្ញុំពេកហើយ !

នាគខ្មៅទះស្មាវាតាយ៉ាងស្និត :

- យើងពេញចិត្តនឹងថ្វីដៃឯងណាស់ កុំតែឯងជួយជាប់ ចក្រី
 ចាប់ពួកយើងបាន ច្បាស់ជាបងខាតយ៉ាងធ្ងន់ ឯងលាក់តំរេះណាស់
 វាតា !

វាតាញញឹមស្រស់ វាវាស់សក់បង្ហាញមុខស្រស់ប្រិមប្រិយ :

- កុំនិយាយបែបនេះ សមត្ថភាពខ្ញុំមិនបានមួយចំណិតលោក
 នាយទេ !

នាគខ្មៅសើចស្រស់ :

- សុំឯងជាជំនិតរបស់ខ្ញុំ តែឥឡូវគេមានមុខនាទីច្រើន ខ្ញុំ
 គិតថាប្រគល់មុខនាទីកាន់កាប់នេះឱ្យឯង តើឯងពេញចិត្តទេ ?

- អរគុណលោកនាយច្រើនណាស់ ដែលទុកចិត្តខ្ញុំយ៉ាងនេះ !

- វិទ្យានេះនៅក្រោមការចាត់ចែងរបស់ឯង ខានស្លែកយើង
 ចេញចាត់ការនៅផ្ទះលោកថៅកែពេជ្រសឹមរឹត ទាន់អាចក្រីវាត្រូវ
 រូបស ឯអធិការចំកូតនឹងយើងចាត់ការស្នើណាក៏បាន ! តែយើងនៅ
 មានការយោគយល់វាច្រើន !

វាតាគិតតែម្នាក់ឯង តើមុខមាត់វាពិតមួយណា ឬមួយក៏ស្ងប់រង្ស
 មិនអីទេឱ្យតែចិត្តចង់ដឹងគ្មានអ្វីអាចកំបាំងសំរាប់គេឡើយ ។ ការចេញ
 ប្តូរផ្ទះថៅកែពេជ្រសឹមរឹតបាន ដោយសារស្បៀងបាញ់កាំភ្លើងរបស់វាតា

ដែលចេញដឹកនាំក្រុមចោរនាគខ្មៅជំនួសនាគខ្មៅ ដើម្បីបានសេចក្តីទុក
 ចិត្តឱ្យបានមួយកំរិតខ្ពស់ពីមេចោរ ។ ពេលគេរៀបចំបូកពាដំណើរមិន
 លេងមិនសើច តែឥឡូវវាតាក្លាយទៅជាអ្នកលេងកំពូលភ្លឺបភ្លេតដូច
 អំពិលអំពែក ចេញប្លន់ទីណាត្រូវការសំរេចធ្វើឱ្យនាគខ្មៅពេញចិត្តយ៉ាង
 ខ្លាំង តែនាគខ្មៅជាមនុស្សមានដំណើរដូចស្រមោល ដែលធ្វើឱ្យវាតារក
 កំណត់មិនបាននូវពេលវេលាក្តោបជននោះ ព្រោះការមកដល់របស់គេ
 ឥតដំណឹង ឯការវិលទៅវិញក៏ដូចផ្នែកបន្ទោរ ។

កម្លោះពន្យាពេលសិន ដើម្បីស្រាវជ្រាវឱ្យច្បាស់ពីបណ្តាញ
 របស់ជននោះ ។

វគ្គទី៥

ស្រមោលអន្ទោលចិត្ត

រថយន្តបើកដំបូលពណ៌សថ្មីស្រឡាងមួយកំពុងបើកយ៉ាងលឿន
 តាមផ្លូវអ្នកណាក៏ងាកមើលដែរ ព្រោះម្ចាស់រថយន្តនេះ ជានារីដែល
 មានរូបស្អាត គឺស្រស់រដ្ឋនី ស្រីស្លៀកពាក់សក្បុសក្នុងខោខ្លវប៊ូយ
 ស្រស់ណាស់ នាងញញឹមស្រស់ដាក់បុរសម្នាក់ដែលកំពុងបញ្ជាចង្អុត ។
 កម្លោះនេះស្លៀកពាក់ជាភ្នាក់ងារក្រវាត់កាំភ្លើងខ្លីយ៉ាងសង្ហា គ្មានអ្នក
 ណាក្រៅពីវ័យរុទ្ធទេ គេស្រវាចាប់ដៃនាងក្រមុំដោយដៃម្ខាង ។

- អូននី ! បងមិននឹកស្មានថា បក្សីសដែលមានទ្រនំខ្ពស់ ដូច
 មេឃបន្ទាបខ្លួនមករកបង្កងបញ្ជើក្អែកបែបនេះសោះ !

ស្រីស្រស់ញញឹមផ្តាច់ខ្លួន ៖

- វ័យរុទ្ធ ! ឋានៈផ្សេងពីស្នេហាកិច្ចការផ្សេងពីចិត្តបរិសុទ្ធបង
 ហ៊ានលះបង់អ្វីៗដើម្បីនី អូនមិនធ្វើឱ្យបងក្រៀមក្រំទេ បងជាអនាគត
 របស់នី នីសងនូវចិត្តស្មោះសំរាប់បង !

នរក្តោបដៃស្រីស្រស់ជាប់ បើកភ្នែកដ៏មុតសំឡឹងឆោមនិមល ៖

- នី ! ស្នេហាធ្វើឱ្យបងក្លាហាន សួរកាំភ្លើងទាំង៤ទិស នៅ

ចាញ់ពាក្យស្នេហ៍មួយមាត់របស់អូន ទោះជីវិតស្លាប់ក៏ទទួលដោយ
ញញឹម !

ស្រីល្អទំលាក់ម្រាមដៃដ៏ស្រលូនលើស្នាកម្លោះកំរើកបបូរមាត់
ដូចផ្ការីក :

- បងរុទ្ធ! ស្នេហាមិនប្រកាន់វណ្ណៈទេ !

វ័យរុទ្ធ ដកដៃចេញពីស្រីស្នេហ៍ :

- ប្រយ័ត្នគេឃើញគ្រោះថ្នាក់ធំហើយ !

- អូនដឹងហើយ បងរដ្ឋកាលទទួលការព្យាបាទពីពួកវាមែនទេ
បានជាឆ្ងុតនោះ ?

- មែនហើយ អូនប្រយ័ត្នផ្សែងពុលឱ្យមែនទែនណា យកល្អ
យើងត្រូវយកថ្នាំសន្លប់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ធ្វើឱ្យយើងសន្លប់មុនទទួល
ឥទ្ធិពលផ្សែងពុល !

- អូ ! អូនយល់ហើយ គិតធ្វើថ្ងៃណា ?

- ថ្ងៃស្អែក !

- បងមិនតាមការពារអូនទេឬ ?

- បងតាមការពារអូនដោយសំងាត់ !

នាងក្រមុំញញឹមយ៉ាងកក់ក្តៅ គេបើកកំសាន្តមួយជុំយកខ្យល់
អាកាស ។ មាណវីធ្វើបូកធម្មតាមិនអោយឪពុកនឹងបងនាងដឹងចូលមក
ដល់ក្នុងផ្ទះឈឺឡាក់ពុងជក់បារីបង្ហូរដោយទឹកមុខមាំ :

- អូននី ! ទើបមកពីណា ?

- ចាំ ! អូនឱ្យបងវ័យរុទ្ធជូនទៅមើលទេសភាពមាត់ទន្លេ !

- ម៉េចក៏មិនឱ្យបងជូន ?

ឃើញមុខឈឺឡាក់មិនស្រួល ស្រីស្រស់ប្រញាប់រត់មកឱបកបង
ប្រុសយកចិត្ត :

- អូនឃើញបងរល់រឿងជំនួញ ហើយបងរុទ្ធជាដៃស្តាំរបស់
ប៉ា ដូចជាគ្រួសារតែមួយ បានជាអូនឱ្យគាត់ជូនណា !

ឈឺឡាក់កៀកចង្កេះប្អូនស្រី ដោយទ្រូងញ័រចំប្រប់សំរស់ស្រីធ្វើ
ឱ្យគេពុះកញ្ជ្រោលតាមនិស័យល្ខោនស្នេហ៍ ទើសតែប្អូនឯងទេ បើអ្នក
ដទៃវិញឈឺឡាក់មិនទុកពេលឱ្យបក្សីសនេះហោះហើរ បង្អួតភ្នែកបានយូរ
ឡើយ គេឈឺក្បាលប្អូនស្រី ទើបថ្ងាសមួយខ្សឹត :

- ទោះជាអ្វីក៏ដោយ ក៏បងមិនចង់ឱ្យវាបណ្តើរស្រីនីដែរ គេ
មានសិទ្ធិត្រឹមតែបំរើក្រសួងរបស់ប៉ាតែប៉ុណ្ណោះ !

- កុំធ្វើមុខអញ្ចឹង ថ្ងៃក្រោយនីឱ្យបងជូនទៅវិញហើយ !

ឈឺឡាក់ទះផ្តាស់នាងក្រមុំថ្មមៗ :

- អញ្ចឹងទើបបងពេញចិត្ត អនាគតរបស់ស្រីនីជាមនុស្សខ្ពង់
ខ្ពស់ ទើបបងទទួលស្គាល់ ភ្នាក់ងារពិសេសគឺគ្មានវាសនាទេ !

មាណវីអៀនមុខក្រហម ពេលឮគេរំលឹករឿងអនាគត នាង
ក្របួចមាត់ ដាក់បងប្រុសផ្អែកក្បាលលើស្មាឈឺឡាក់ :

- បងធំ ! អូនចង់ឃើញបងទី២ណាស់ ឱ្យអូនចូលមើលគាត់ បន្តិចក្នុងបន្ទប់កញ្ចក់ផងទៅ !

ឈឺឡាជ្រួញចិញ្ចឹម :

- មនុស្សអ្នកមិនដូចមនុស្សជាទេ អូនចង់ឃើញធ្វើអ្វី ?

- បងប្អូនត្រូវតែចេះឈឺឆ្កាវគ្នា បងទី២ឈឺគួរតែអូនមានមុខ សួរសុខទុក្ខគាត់ ជាពិសេសអូនមិនដែលស្គាល់មុខបងទី២ផង បងមិន អាចបំពេញបំណងនីបានទេឬ ?

ឈឺឡាសើចញញឹមៗ កៀកស្មាស្រីល្អ :

- កុំធ្វើមុខអីចឹងដាក់បង បងជូនទៅមើល វានៅក្នុងបន្ទប់ សំងាត់របស់ប៉ាជាមួយសង្សារ នាងមកនៅថែរក្សារជួកាល យើងមិន បាចខ្លួនដល់ពួកគេទេ !

- អំ ! សង្សារគាត់ជាស្រីស្មោះត្រង់គួរឱ្យសរសើរ អីចឹងទើប សមជាបងថ្លែនីមែន !

ឈឺឡាប្រែទឹកមុខបន្តិច ហាក់ស្រមៃដល់ម៉ាឡានារីល្អម្នាក់ ដែលស្លាប់បាត់ទៅហើយ មែននាងជានារីស្មោះត្រង់ សុខចិត្តស្លាប់ ដើម្បីរក្សាចិត្តបរិសុទ្ធជូនប្រុសកំពូលស្នេហ៍របស់នាង ឈឺឡាបន្តរងឆ្អើម ធំៗ ឈឺឡានិងរជ្ជនីប្រាកដខ្លួននៅក្នុងបន្ទប់កញ្ចក់ ដែលអាចមើល គ្នាឃើញ ទៅវិញទៅមកយ៉ាងច្បាស់ រជ្ជកាលកំពុងហារមាត់ទទួល ផ្ទៃឈើដែល បីដាបញ្ចុកមានចំណីគ្រប់មុខ ដែលវ័យរុទ្ធយកមកទុកឱ្យ

បីដាសំឡឹងរជ្ជនីភ្នឹករជ្ជនីលូចសរសើរសំរស់បងថ្លែតែក្នុងចិត្ត ឃើញ រជ្ជកាលដុះពុកមាត់ដូចមនុស្សព្រៃ ស្រីតូចអាណិតបងចាប់ដៃឈឺឡា :

- បងឡា! និសុំទៅជួបគាត់បន្តិចបានទេ! គាត់អ្នកស្នូតទេតើ .

ឈឺឡាបំពេញបំណងប្អូនស្រី ស្ទុះទៅចុចគន្លឹះយន្តសំងាត់ បើក កញ្ចក់បីដាងើបពីគ្រែ រជ្ជកាលចាប់ស្មានាងជាប់ បើកភ្នែកដូចផ្កាយ ព្រឹកសំឡឹងឈឺឡា :

- ឯងចូលចិត្តប្រើល្បិចណាស់ បើកម្ខាងផ្លូវត្រង់មិនពិតជាឈ្នះ យើងទេ ! ហ៊ឺះ ! យើងចាំមុខឯងជាងគេអាថោកទាប !

ឈឺឡាសើចកក្អឹក :

- លែងស្គាល់បងប្អូនហើយ ពិបាកនិយាយគ្នាណាស់ បើឯងជា វិញ ពាក្យថោកទាបច្បាស់ជាបានទទួលរង្វាន់ហើយ !

រជ្ជនីទាញ ដៃឈឺឡា :

- ម៉ែចក់ឈ្មោះនឹងបងតូចអញ្ចឹង ?

ស្រីល្អស្ទុះទៅរករជ្ជកាល ភ្នែកស្រីភ្នឹកដូចនិលតែស្រទន់ណាស់ :

- បងតូច ! នីជាប្អូនរបស់បងណា ! បងធ្លាប់ស្គាល់អូនទេ? តែនិស្គាល់បងហើយ នីចូលចិត្តបង...!

រជ្ជកាលធ្វើភ្នែកស្លឹ គេងាកមើលបីដា មើលរជ្ជនី កម្លោះបន្តិ

ដោយមិនអស់ចិត្ត :

- ប្អូនស្រី ? អ្នកណាជាប្អូនស្រីខ្ញុំ ?

- គឺស្រីនីជាប្អូនរបស់បង !

នាងក្រមុំអង្គុលស្មារជ្ជកាលដោយផ្ទះៗ :

- និអាណិតបងណាស់ នីជាប្អូនដ៏ល្អរបស់បង !

មាណាចាប់អារម្មណ៍ គេញញឹមស្រាលលើកដៃយីតៗច្បុត
ច្រមុះនាងក្រមុំ :

- ប្អូនស្រី ! គួរឱ្យស្រឡាញ់មែន ម៉ាឡាអូនស្រឡាញ់ប្អូនស្រី
បងទេ ?

បីដា ញញឹមតប :

- ចាំ ! ស្រឡាញ់ !

រជ្ជនីរត់ទៅចាប់ដៃបីដា :

- បងស្រីល្អណាស់ ព្រមនៅថែរក្សាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ !

- គាត់ស្អុតគួរឱ្យអាណិត.....បង.....!

- បងជានារីដ៏ល្អកំរកបាន !

ឈឺឡាយរទល់មុខរជ្ជកាល :

- ឯងស្គាល់អញទេរជ្ជកាល ?

រជ្ជកាល បើកភ្នែកក្រឡង់ ដោយទោស :

- ស្គាល់ច្បាស់ណាស់ៗ ស្គាល់ច្បាស់កន្លែងនេះតែម្តង !

- បើស្គាល់ហៅឈ្មោះអញឱ្យច្បាស់ទៅ !

រជ្ជកាលធ្វើមុខជូរ សំឡឹងបីដា :

- វាឈ្មោះអីអូន ?

បីដាត្រវីក្បាល :

- អូនឥតស្គាល់ទេ !

ឈឺឡាជ្រែងហោប៉ៅ :

- រកនឹកម្តងទៀត ទៅមើល !

រជ្ជកាលអង្គុយផ្ទឹងយូរណាស់ស្រាប់តែស្តុះមកដាច់ផ្ទះស្បែក

ផ្កាឈឺឡាដូចព្យុះ :

- ឆាប់យកម៉ាឡាមកឱ្យអញភ្លាម !

ឈឺឡាគេចស្ទើរមិនទាន់ បីដាស្តុះមកចាប់រជ្ជកាល នរៈឱបស្រី

ស្រស់ជាប់ឧទានទាំងរន្ធត់ :

- ម៉ាឡាអូន !

បីដាសឹងតែរត់ចេញ តែអាណិតគេក៏ទ្រាំសំងំក្នុងរង្វង់ដៃរជ្ជ-

កាល ទាំងទ្រូងលោតខុសចង្វាក់ រជ្ជនីក្រហមថ្ពាល់វាចាតិចៗ :

- បងស្រី ! នាំគាត់ទៅសំរាកចុះ អារម្មណ៍គាត់មិនសូវមូល

ទេ ! អូនលាសិនហើយ !

- ទៅចុះអូន !

- តោះបងឡា ! បងធំមិនដឹងជាស្តីទេ មកមើលបងតូចដូច

មកឈ្មោះគ្នាអីចឹង !

- បងចង់ស្ទាបស្ទង់ស្មារតីវាទេតើ បងសង្ឃឹមថាវានឹងបានជា

ព្រោះវានិយាយត្រូវច្រើនណាស់ឥឡូវ ហើយវាប៉ិនឆ្លោះនឹងបងណាស់ !

- បងប្អូនតែពីរនាក់ ម៉េចក៏ឆ្លោះគ្នាអីចឹង !

- ចិត្តគំនិតខុសគ្នា វាត្រូវតែអញ្ជឹង !

- បានន័យថា បងស្អប់បងតូចណាស់មែនទេ ?

- មិនស្អប់ទេ តែក្នុងឋានៈជាបងមិនសុខចិត្តចាញ់ប្អូន ដែល

មិនស្អប់បង្កាប់បងទេ !

រជ្ជនីនៅស្ងៀមស្រីអង្គុយច្រត់ចង្ការលើបង្កាន់ដៃ ឈឺឡាក់ពុម្ព
ស្លៀកពាក់យ៉ាងទំនើប រៀបលុយដាក់វាលីសមួយធំយូរចេញមកឱប-
ស្នាស្រីតូច :

- ពៅព្រលឹង ! ម៉ោង៩ហើយនៅមិនទាន់គេងទៀត អង្គុយ
គិតដល់ណា?

- ថា ! ខ្យល់ខាងក្រៅត្រជាក់ស្រួល អូនមិនទាន់ងងុយទេ ចុះ
បងទៅណាទាំងយប់ ?

- បងយកលុយឱ្យថ្លៃតវ៉ាន់បន្តិច ប៉ារបែបជាប់រវល់ហើយ អូន
កុំនៅយូរពេកឆាប់ចូលគេងទៅណា !

- ថា ! បង...!

នាងល្អអង្គុយផ្តាច់បងប្រុសលេង :

- ទៅជួបសង្សារទេដឹង ? មិនដែលឮរកស៊ីអីទាំងយប់អីចឹង !

ឈឺឡាក់សើចខ្លឹកៗ ចាប់រជ្ជនីទើបមួយខ្សឹតរហ័សរកតែស្រីគេច
មិនទាន់ :

- សង្សារស្អាតប្រហែលស្រីនី ទើបអាចទប់ចិត្តបងជាប់ណា
ដឹងទេ ! បើរកមិនបានបេះដុងឈឺឡាក់គ្មានម្ចាស់ដដែល ! ស្រីស្រស់
គក់ទ្រូងបង ៣-៤ ដៃទន្រាំជើងក្តោបផ្តាច់ !

- ហ៊ីស ! ខូចណាស់ ទុកច្រមុះទើបសង្សារទៅ កុំមកកំប្លែង
លេងជាមួយអូននោះ !

- បងខ្លាញ់នឹងផ្តាច់អូនឯងពេក លាសិនហើយអូនសំឡាញ់ !
កុំអង្គុយយូរពេកខ្យល់ត្រជាក់ណាស់ !

ឈឺឡាក់បើកឡានចេញទៅបាត់ រជ្ជនីស្រពោនទឹកមុខ នាងប្រាប់
វ៉ាន់ឱ្យបិទទ្វារចូលគេង ព្រោះនាងមានកង្វល់ផ្លូវចិត្ត ។

មាណវិបារម្ភនឹងបំណងអាក្រក់របស់ជនមួយក្រុម ដែលប៉ិន
ប៉ងមកលើរូបនាង មានតែវ័យទុំទេ ដែលអាចដឹងចិត្តនាង ឯប៉ានាង
ហាក់ដូចជាមាញឹកការងារណាស់ រកតែពេលចូលផ្ទះសិនតែមិនបាន !

ល្ងាចនេះថ្ងៃអាទិត្យ រជ្ជនីតុបតែងកាយយ៉ាងសោភា នាង
ចូលចិត្តបួងឡារណាស់ ល្ងាចនេះនាងក្រមុំបញ្ជារថយន្តផ្តាច់ដៃសំដៅ
ទៅហាងសោភ័ណភាពរបស់នាងដែលរៀបចំបើកថ្មី មើលគេដាក់ផ្នាក
ឆ្លោះនឹងបិត្យូបភាពស្អាតៗ មាននារីស្អាតៗ៣-៤នាក់ មកជួយអ៊ុត
សក់នៅទីនេះហាងថ្មីនេះ ឈឺឡាក់ជាអ្នកចេញមុខទាក់ទងអោយនាង ។
ម៉ោង ៤ល្ងាចស្រីហួសចូលទៅក្នុងភោជនីដ្ឋានមាត់ទន្លេ ហៅគេលើក
ម្ហូបកំប៉ុងមកឱ្យនាង ស្រីធ្លាប់ញាំរបៀបនេះនៅតូក្យូ ហើយចូលចិត្ត

សាច់ស្រស់ ។ ខណៈនោះមានបុរសម្នាក់អាយុប្រហែល ២៧ ឆ្នាំសម្បុរ ស្រអែម សក់រួញលុបត្រចៀក ស្លៀកពាក់ថ្មីឆ្អឹងប្រៀបបាននឹង សេដ្ឋីបុត្រ ឬកពារពេញដោយអំណូត បោះជំហានចូលមកក្នុងហាង ភ្នែកគេរមួយគ្រួសចំតុរជួនី ស្រាប់តែញញឹមស្រស់បោះជំហានតំរង់ តុមួយក្បែររជួនី ហៅគេយកបីយ៉ែកំប៉ុងមកឱ្យភ្នែកគេសំឡឹង រជួនីឥត ព្រិច :

- អ្នកនាងរូបស្អាត ! មកអង្គុយតែម្នាក់ឯងអីចឹងមិនអផ្សុក ទេឬ ? បើមិនយល់ទាន់ទេរួមតុជាមួយខ្ញុំមក ។

រជួនីធ្វើហ៊ុសបែរមុខចេញ ស្តាប់ប្រុសឋានៈខ្ពស់តែសំដីទាប កម្លោះអភិជនឃើញនាងក្រមុំធ្វើមុខក្រញូរ គេសើចបិតបារីបង្កុយ ផ្សែងទ្រលោមមកលើ ធ្វើឱ្យស្រីឈ្នាក់ មាណវីជ្រួញចិញ្ចើម :

- លោកមានសុដីវែងខ្លះទេ? នៅកន្លែងសាធារណៈគោរព សិទ្ធិនារីខ្លះផង !

- សំដីពិរោះគួរឱ្យចង់ស្តាប់ រូបស្អាតគួរឱ្យស្រឡាញ់ តែចិត្ត ចង្អៀតបន្តិច !

រជួនីគ្មានចំណូលចិត្តនឹងប្រុសព្រហ្មណ៍នេះសោះ ស្រីងាកមុខ ចេញលែងឆ្លើយឆ្លង ភ្នែកស្រីបែរទៅកៀនជញ្ជាំងប្រទះភាពសង្ហាផ្តាច់ របស់កម្លោះម្នាក់ ពាក់អាវចំហទ្រូងពណ៌ទឹកសមុទ្រស្បែកជើងប៉ាតាស មិនលយឆាយ តែសំរស់មុខគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍សំរាប់នារីៗ គឺវាតា !

អ្នកកម្លោះអង្គុយឈ្លាក់ក្លែមស្រាទំពាំងបាយជូរម្នាក់ឯងយ៉ាង ស្ងៀមស្ងាត់ ភ្លៀវគ្រប់គ្នាសំឡឹងសំរស់រជួនីមានតែវាតាទេ ដែលមិន អើពើនឹងគេ ឃើញដូច្នោះរជួនីដូចជាខ្មាញ់ យល់ថាគេបូកធំស្រីសំឡាក់ ត្រូវ ក្របូចមាត់ខ្មាញ់តែម្នាក់ឯង វាតាគោះដៃតាមចង្វាក់ភ្លេងតិចៗ បបួរមាត់គេញញឹមជាប់ដោយមន្តស្នេហ៍ នារីបេឡាដែលអង្គុយគិត លុយក្បែរជញ្ជាំងមានរូបស្រស់រើតឆាយខំញញឹមយ៉ាងផ្អែមដាក់នរ : :

- អ្នកប្រុសចូលចិត្តភាពអណ្តែតអណ្តូងណាស់ ពុំដែលឃើញ មានគ្នាសោះតាមខ្ញុំចំណាំមើល !

វាតាងើបមុខមើលនារីបេឡាប្រចាំហាង ក្រសែភ្នែកនាងថ្លា បង្ហាញភាពពេញចិត្ត នាយសើចស្រាល :

- អ្នកនាងប៊ុនចំណាំណាស់ហ្ន៎ !

- ចំណាំជាងគេ ហើយច្បាស់ក្នុងចិត្តទៀតផង !

វាតាសើចយឺកៗ រួចឈ្លាក់ដឹកតទៅទៀត បេឡាខាំមាត់ ខ្មាញ់លែងនិយាយ រជួនីចង់សើច នឹងនារីដែលមិនចេះរក្សាតម្លៃខ្លួន នៅចំពោះមុខប្រុសៗ នាងមិនចូលចិត្តស្រីដែលរឿងដាក់ប្រុសមុនទេ នាងដូចជាវិលមុខ ធីតាស្រឡាំងកាំង (យី ខ្ញុំដូចជាពុលផ្សែងបារីទេ ដឹង? ធំក្លិនអាក្រក់ពេកខ្លាច ទប់មិនបានស្រីហៅគេឱ្យគិតលុយរួច ប្រញាប់ចេញទៅភ្លាម) កម្លោះអភិជនញញឹមយ៉ាងស្រស់តាមពីក្រោយ ប្រកិត ឯវាតាក៏ចេញយ៉ាងស្ងាត់ស្ងៀមដែរ ការពិតអ្នកមិនចូលចិត្ត

ស្រីរូបស្អាតទេ តែអ្នកចាប់ភ្លឹកនឹងកល់ល្បិចរបស់មនុស្សខូច ហើយ
មិនចង់ឱ្យបុប្ផដ៏ល្អមួយទង់អស់តម្លៃ ក្នុងដៃប្រុសព្រានជួយនាងយក
តែបុណ្យចុះ ។

មកដល់ហួសកាស៊ីណូ ភ្នែកស្រីបើកលែងរួចដោកងុយចំឡែក
ស្រីស្រស់ក្រាបលើចង្កូតឡានបាត់មាត់ឈឹង បុរសត្រកូលខ្ពស់ឈប់
ឡានកែវរឡានស្រីល្អ បំរុងបីនាងល្អបញ្ចូលក្នុងឡានគេ ព្រោះម៉ុំនេះ
ស្ងាត់ណាស់ ស្រាប់តែមានដៃមួយចាប់ស្មាគេជាប់ :

- អេ ! ឯងចង់ធ្វើអី ប្អូនស្រីគ្នាវើយ ? ប្រុសព្រានភ្ញាក់
ក្រឡេកឃើញវាតាឈរទ្រឹងគេគ្រហឹម :

- ប្អូនស្រីឯង ? មុននឹងយើងតាមស្រឡាញ់នាង យើងស្គាល់
ត្រកូលនាងច្បាស់ណាស់ !

- តាមស្រឡាញ់របៀបចោរព្រៃឬ ?

- ពុំមែនជារឿងរបស់ឯងទេ កុំចង់លូកភ្លើងក្រែងវារលាកណា !

- មាសសុទ្ធមិនដែលខ្លាចភ្លើងទេសំឡាញ់ យើងស្អប់ប្រុស
កំហូចដូចឯងណាស់ ប្រុសចុននេះ សុទ្ធតែកើតមកពីគល់ឈើ គ្មានម៉ែ
ជាមនុស្សស្រីទេ !

- យើស ! ឯងហ៊ានដៀលអញផងឬ ?

កម្លោះប្លក់ហាក់ទាត់វាតាផ្ទុនៗ ដែលនាម្រាមប្រាំសង្កេត
ច្បាមមុខវាតាយ៉ាងរហ័ស ដូចចង់ប្រើតែមួយក្បាច់យកជ័យជំនះឱ្យ

បាន បុរសនោះមិនមែនចុនល្អមទេ វាតាហាក់ទៅក្រោយគេចពីម្រាម
ដៃគេ ដែលច្បាមចម្រើងអ្នកឈឺជំងឺ ហើយវាតារមៀលប្រាំម៉ែត្រ ទើប
រួចពីម្រាមដៃគេកម្លោះ ងើបត្រង់សំឡឹងទ្រូងដាច់ឈាមច្បាស់ក្រវែងត្រ
ម្រាម ៥ផ្ទុំគ្នាឈ្លាស់ :

- ក្រញ៉ាំនាត ? ឯងជាចេះស្មៀតនេះពីអ្នកណា ? យើងតាម
រកមុខយូរហើយ ចាប់ឯងរួចចាំសួរជាក្រោយ !

វាតាផ្លាស់ស្ថានភាពលាម្រាមដៃ ប្រើល្បិចក្រចកខ្លាស់រាប់
បង្រ្កាបក្រញ៉ាំនាត គុណបុរាណខ្មែរខ្លួនវាតាវិលដូចចង្កា ទាល់តែ
បុរសនោះខ្មាតទៅផ្ទុំនឹងជញ្ជាំងឡាន ទ្រូងនិងស្បាយៈគ្រប់កន្លែង
លោតចូលឡានបើកចេញទៅភ្លាម វាតាចតឡាននៅឆ្ងាយទំរាំរត់មក
ដល់ឡាន បាត់ស្រមោលបុរសនោះស្រេច ក្តៅណាស់អ្នកកម្លោះតប់
កញ្ជក់ឡានខ្លួនឯង បែកខ្ទេច :

- ហ៊ីស ! ឱ្យឯងរួចខ្លួនសិនចុះ គង់ថ្ងៃណាមួយជួបគ្នាទេ !
អ្នកចេះក្រញ៉ាំនាតមានតែពុកនិងសិស្សក្បត់របស់លោកតា ឯអ្នកចេះ
ក្រញ៉ាំខ្លា មានតែលោកតាម្នាក់គត់ បើវាមានទំនាក់ទំនងជាមួយ
ឡានស៊ុដប្រាកដជាវាមករកយើងមិនខាន ។

នឹកឃើញស្រីតូចសន្ធឹកក្នុងឡាន អ្នកកម្លោះស្ទុះទៅមើល
ភ្នែកនាងបិតជិតថ្ពាល់រលោង សាច់ដូចបណ្តូលចេក ត្រូវនឹងសំពត់
ពណ៌ម្ទេសទុំ សាច់ឡើងសស្គុស កម្លោះរអ៊ូតិចៗ :

- បើដឹងថាខ្លួនជាស្រីហើយស្អាតដែរ ចូលចិត្តតែដើរម្នាក់ឯង អត់ដឹងរស់ជាតិទឹកភ្នែកឯណា ធ្វើម៉េចអីចេះ អូ !

វាតារត់ទៅក្បែរទឹកមកលាបមុខឱ្យនាងរួចអង្រួនតិចៗ :

- អេ ! អ្នកនាង....អ្នកនាង ! មិនទាន់ដឹងខ្លួនទៀត មើលទៅ មិនងាយស្វាងទេ ត្រូវផ្តាំសណ្តំខ្លាំងណាស់ !

វាតាដោះអាវចេញផ្តិចឈាម ដែលហូរលាយខ្លាញ់សស្ងាច រដ្ឋនីដឹងខ្លួនល្មម ស្រីស្ទុះងើបទាំងភិតភ័យប្រទះនឹងវាតាអង្គុយក្នុង ឡានជាមួយញញឹមជានិច្ច ធីតារន្ធត់ឥតឧបមាទះកំភ្លៀងមាណពមួយ ដៃយ៉ាងខ្លាំង :

- ឯងគំនិតអាក្រក់ណាស់ !

វាតាភ្ញាក់ក្រញាង ចាប់ដៃស្រីល្អជាប់ :

- យី ! មនុស្សអីដៃងាយម៉្លេះ ? អញ្ចឹងឱ្យអាតាត់នោះវាយក ទៅបាត់ទៅមានអី នាងក្រមុំមើលមុខវាតាឱ្យច្បាស់ណារឿងស្រីដូចជា មិនត្រូវធាតុគ្នាទេ ខំជួយខ្លាចយំមិនចេញបែរជា មកសងគុណមួយ កំភ្លៀងថ្ងៃក្រោយបើជួយ ស្រីបែបនេះ ទុកពេលអង្គុយផឹកវិញល្អជាង !

វាចាចប់វាតាបើកទ្វារឡានដើរលឿនរឹងទៅរកឡានរបស់គេ ឥតងាកក្រោយ រដ្ឋនីភាំងម្នាក់ឯង ដៃដែលគេចាប់ដៃនាងប្រលាក់ ឈាមនាងមើលខ្លួននាងនៅធម្មតា ស្រីខំនឹកសារឡើងវិញនូវព្រឹត្តិការណ៍ កន្លងហួស ច្បាស់ជាបុរសព្រហ្មើននោះហើយដែលខូច ស្រីមិនបាន អរគុណគេផង បែរទៅជាប្រមាថគេទៅវិញ ធីតារត់តាម :

- បងប្រុស..... បងប្រុសឈប់សិន !

វាតាបិតទ្វារឡានត្រវីដៃ :

- បានហើយ ខ្ញុំមិនហ៊ាននៅទេខ្លាចត្រូវមួយកំភ្លៀងទៀត ឆាប់ទៅផ្ទះទៅយប់ហើយ !

ស្រីល្អឈរទ្រឹងសំឡឹងឡានគេ ដែលបើកទៅបាត់ស្រមោល រដ្ឋនីស្រៀវខ្លួនប្រហែសតែបន្តិចរិះឆ្នាក់ខ្លួនក្នុងដៃមនុស្សខូច ស្រីខំមាត់ សំឡឹង ស្បែកត្រីដែលកំពុងបន្ទាបខ្លួនរាយពេញផ្ទៃពិភពលោកយូរ ណាស់ទើប រដ្ឋនីបើកឡានចេញទៅបាត់យ៉ាងលឿន ។

នៅក្នុងបន្ទប់មេចោរនាគកំពុងលាបមុខរបួស ទល់មុខបុរស ចំណាស់ម្នាក់ មាឌធំសក់ល្បាយអាចមិឌ្ឋា មានសាក់ពេញខ្លួន មុខកាច ភ្នែកមុត គេជ្រួញចិញ្ចើមជាប់ :

- លោកប៉ា ! ខ្ញុំមិននឹកស្មានថា អាវាតាជាត្រកូលសុរិនវង្ស សោះ !

- ម៉េចកូនដឹង !

- វាចេះស្លៀតក្រចកខ្លា ខ្ញុំមិនដែលវាយចាញ់អ្នកណាទេ ឥឡូវ ត្រូវរបួសដោយសារដៃវាដំបូងខ្ញុំចង់សាកកម្លាំងវាលេងសិន ចាំប្រាប់វា ថាខ្ញុំជាចៅហ្វាយវា កុំឱ្យវាមករាំងរាប់ណាខ្ញុំ ដល់វាចេញស្លៀតនេះ ខ្ញុំលែងប្រាប់វាបណ្តោយ !

ថៃឡាស៊ីដ បើកភ្នែកធំៗ :

- វាតាវាអាយុ ២៤ឆ្នាំ ច្បាស់ជាកូនពៅរបស់អាសូរិនវង្ស ដែលអាសាន់យកទៅនោះហើយ វាមិនដឹងថា កូនឯងជាចោរនាគទេឬ ?

- អត់ដឹងទេ !

- លូ ! អញ្ជឹងយើងត្រូវចាត់ការវាដោយល្បិចចាប់វាទាំងរស់ មិនពិបាកទេ !

- ប៉ា ! គន្លឹះយន្តផ្សេងៗវាស្គាល់អស់ហើយ ចង់សំលាប់វា ពិបាកណាស់ លោកប៉ាស្មាដៃវាខ្លាំងពូកែណាស់ណា !

- មិនខ្វះល្បិចទេដែររឿង ឱ្យតែពូជសូរិនវង្ស យើងត្រូវសំលាប់ ឱ្យអស់ !

ផែរឿងនឹងផែឡាស៊ីដជាជនជាតិឡាវកាត់សៀម វាចង់បាន ផែនទីកំណប់រាជវង្សស្តេចខ្មែរ ដែលជាមរកតប្រទេសយើង ដោយសារ មើលសញ្ញាមិនទាន់យល់ ទើបលួចបានផែនទី ហើយយកកំណប់មិន បាន បណ្តាញចោរកម្មរបស់ខ្មែរបានចាត់ឱ្យអធិការដ៏ឆ្នើមសូរិនវង្សតាម ប្រលូកដល់ទល់ដែន ស្តាប់ដំណើរផែនទីប្រចាំសារមន្ត្រីមកវិញ ទើប សូរិនវង្សត្រូវពលីក្រោមល្បិចរបស់ចោរទល់ដែន :

- យើងចាប់វាឱ្យបានទាំងរស់ ដើម្បីជីវិតឱ្យវាប្រាប់គន្លឹះស្បៀត ក្រចកខ្លាសិន ស៊ីមសម្លាប់វាជាក្រោយ ! កូនធ្វើតាមតំរោងការណ៍ របស់ប៉ាទៅវាតាវាស្ថិតនៅក្នុង ជំហ៊ានគ្រោះថ្នាក់ហើយ !

វាតាមិនទាន់ស្គាល់សត្រូវជាមេចោរនាគខ្មៅទេ ឯគេវិញស្គាល់

ប្រវត្តិវាតាច្បាស់ណាស់ គឺវាតាជាគ្រូកូលសូរិនវង្សមែន ដីតារបស់វាជា គ្រូគុណបុរាណ បើកក្លិបហាត់មួយដំលើនៅ ភ្នំពេញ កាលពី ៣០ឆ្នាំ ។ គាត់មានកូនស្រីមួយស្រស់ផ្កាចំពេ គឺម្តាយវាតា សិស្សឯក មានពីរនាក់ ដែលលោកតាពេញចិត្តបង្ហាត់ឥតលាក់លៀម គឺសូរិនវង្សនិង ផែឡាស៊ីដ ។ កម្លោះទាំងពីរចាក់ចិត្តស្រឡាញ់កូនត្រូវតែមួយ លោកតាយល់ ថាសូរិនវង្សស្លូតបូត ឯផែឡាស៊ីដឆេវឆាវ ទើបគាត់លើកកូនស្រីឱ្យ ទៅសូរិនវង្ស ធ្វើឱ្យឡាស៊ីដខូចចិត្តប្រណែនឈ្នានីស ឡាស៊ីដនិទេសខ្លួន ចេញឆ្ងាយពីរោងការរបស់រតនា រហូតតាំងខ្លួនជាចោរទល់ដែន ។ បីឆ្នាំ កន្លងមកគេបានបំផ្លាញគ្រួសារសូរិនវង្សមុន នឹងកំចាត់សូរិនវង្ស រៀប ល្បិចចាប់លោកមនោសិន ព្រោះក្រៅពីគាត់ ឡាស៊ីដមិនព្រើតអ្នក ណាទាំងអស់ ។ រតនាមានកូនពីរនាក់រួចហើយ សូរិនវង្សត្រូវពួកនេះ ចាប់ឃុំឃាំង ដោយសារពួកវាមានអារុចគ្រប់បែប មានបក្សពួកច្រើន ឡាស៊ីដបងចាប់រតនាធ្វើប្រពន្ធ តែនាងរត់រួចពរកូនច្បងអាយុ៣ឆ្នាំ ឯតាបំរើឆក់បានវាតា ដែលកើតបានមួយខួប ចលាចលរត់បែកគ្នា រហូតគ្មានដំណឹងដល់ពេលនេះ ។ វាតាគ្រាន់តែឮក្រុមចោរនាគនាយ ចាប់ភ្លឹកបាត់ទៅហើយ គេចូលបំរើឱ្យ ពួកវាចង់តាមលួចមើល្បិចនឹងថ្វី ដែមេចោរ តើគេចេះល្បិចប្រយុទ្ធ របស់លោកតាដែរឬទេ? បើចេះ គ្មានអ្នកណាក្រៅពីពូជពង្សឡាស៊ីដឡើយ កាលឡាស៊ីដចូលសម្លាប់ គ្រួសារអ្នកតាសាន់ដឹងដែរតែគេ មានបក្សពួកច្រើន តែមិនដឹងថាឡាស៊ីដជាមេចោរទល់ដែនឡើយ ។

ឥឡូវមិនទាន់ចាប់ចំណុចគេបានផង ត្រូវពួកវាចាប់កន្ទុយជាប់ មុនទៅវិញ។ ផែរឿងស្លៀកពាក់២-៣ជាន់ការពារមុខរបួស មិនឱ្យ វាតាចាប់ភ្លឹក អង្គុយចាំជាស្រេចក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវជាមួយដៃស្តាំ របស់គេគឺសុងឆាន់អ្នកលេងមានដើមកំណើតជនជាតិព្រៃភ្នំ វាតាទុច ង៉ីក :

- អ៉ា ! លោកនាយមកដល់យូរហើយឬ?

ផែរឿងសើចម្នាក់ក្នុងការលាក់ពុត គេពាក់ស្បែកមុខស្ងួរវង្ស តែម្តង :

- រងចាំឯងយូរហើយ វាតា ថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់ជប់លៀងឱ្យសប្បាយ ម្តងអបអរជ័យជំនះក្រុមនាគយើងដែលឈ្នះជានិច្ច !

- រីករាយណាស់ ដែលបានជួបជុំជាមួយលោកនាយ ។

- អ៉ា ! ទ្រូងវាតាកើតអីនឹង ?

- សាកថ្វីដៃជាមួយអ្នកលេងម្នាក់ គ្មានអីសំខាន់ទេ !

- សុងឆាន់ ! ប្រមូលពួកយើងសប្បាយម្តង រួចនាំស្រីៗមក កំដរពួកគេផង យើងបើកឱ្យពួកឯងសប្បាយពេញមួយយប់ !

សុងឆាន់សើចញឹមៗ ងើបចាត់ចែងពិធីជប់លៀងយ៉ាងទាន់ ចិត្ត នារីស្អាតៗកំដរក្រុមអ្នកលេងលាក់មុខក្នុងស្រោមយ៉ាងត្រេក- ត្រអាលស្ងួរ កែវទង្ហិចគ្នាជានោះគឺយនៃក្រុមមេចោរ អំបៅប្រាក់ល្អ រើតពីរនាក់ កៀកកើយម្និកម្នាក់ដាក់ផែរឿង និងវាតាកម្លោះសង្ហា ទាញកៅអីថយ ក្រោយវាដៃញាប់ស្តេក :

- ទេ ! ទេ ! ខ្ញុំមិនត្រូវការពួកនាងទេ នោះទៅបំរើសុងឆាន់

ទៅ !

សុងឆាន់សើចខ្លឹមៗញឹកច្រមុះ :

- ខ្ញុំក៏មិនត្រូវការដែរ

ផែរឿងសើច :

- អីយ៉ា ! សុងឆាន់ ក្លាយទៅជាសុភាពបុរស វាតាក៏មិនត្រូវ ការគិតឱ្យខ្ញុំសប្បាយតែម្នាក់ឯងឬ ?

វាតាផ្អើលដូចជាន់គោមិនទាន់ស្គាល់នឹម ពេលស្រីល្អនោះមក បរហោសអង្អែល ផ្នែកក្រោមរបស់អ្នក ដៃនាងនៅមិនស្ងៀមសោះ :

- កុំធ្វើអីចឹង ខ្ញុំថាមិនចូលចិត្តអីមិនចូលចិត្តហើយ !

ពួកគេនាំគ្នាសើច :

- កូនប្រុសត្រូវតែពូកែគ្រប់បែបយ៉ាង ដូចលោកម្ចាស់ធំអញ្ចឹង !

វាតាខ្ទប់មាត់បើកភ្នែកសល្ងក់ :

- ទេ ! ឥតសាកល្បងរឿងរបៀបនឹងទេ សុំពួកនាងថយចេញ

ទៅ !

ផែរឿងសើច :

- មារី ! កុំទាន់រំខានចិត្តគេ ទុកឱ្យគេស៊ីផឹកសិនទៅ !

ស្រមោលមួយតោងមែកលើ យ៉ាងស្អាតរលាស់ខ្លួនដូចសត្វ ស្លាបស្ងួរឡើងដំបូលវិទ្យា នេះគេវាលបៗក្រាបឈរមើលទៅក្នុងផ្ទះ

តាមកញ្ជក់លំហសំរាប់អោយភ្លឺដំបូល ឃើញការជួបជុំនេះយ៉ាងច្បាស់ កាយវិការផ្អើលស្រីៗរបស់វាតា ធ្វើឱ្យជនលាក់មុខទ្រាំមិនបានខ្ទប់មាត់ សើច ។ ព្រះច័ន្ទរះបំភ្លឺចាំងឆ្លុះស្រមោលមកលើជនអាទិកំបាំង គឺជា យុវជនម្នាក់ដ៏សង្ហា ភ្នែកភ្លឺដូចផ្កាយព្រឹកទុកពុកមាត់វិមៗ សមនឹង បបូរមាត់មានស្នេហ៍ កាយវិការរហ័សរហួនស្លៀកវិបខ្លួនពណ៌ប្រផេះ នៅជុំវិញចង្កេះមានគ្រាប់កាំភ្លើងក្រវាត់យ៉ាងសង្ហា តាមដានសកម្ម- ភាពចោរនាគយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ។ ផែរឿង បិទភ្នែកដាក់សុងឆាន់ ម៉ោង១២ យប់ហើយ ពិធីជប់លៀងត្រូវបញ្ចប់ ពួកគេកៀកកស្រី ទឹកប្រាក់ចូលបន្ទប់ វាតាត្រូវស្រាស្រវឹងស្រឡឹងៗ នាយទន់បបូរមាត់ បើកទ្វារបន្ទប់ចូលដោះអាវក្រវាត់ក្រវិសាច់ដុំតេណែនហាប់ មាណព រត់ចូលបន្ទប់ទឹកជំរះកាយ ចេញមកវិញស្លៀកតែខោដីមីតេស្រឡាំង- កាំង នៅលើគ្រែពួកមារីអាក្រាតននលតក ដូចជន្លួនរង់ចាំជាស្រេច :

- អ្នកណាឱ្យនាងចូលមក ?

មារីស្ទុះមកឱបវិញអ្នកប្រុសរូបស្អាត រមួរចូលគ្នាលើពួក :

- អ្នកប្រុសសង្ហាពេញជាកូនប្រុស គ្រាន់តែរឿង អញ្ជឹងល្ងង់ ដែរ !

នាងត្រដុះកាយល្ងង់ល្ងង់លើទ្រូងគេ បញ្ឆេះតណ្ហាបុរសឱ្យនេះ សន្ទោរ តែក្នុងក្រចកដៃមានលាក់មូលពិសសំរាប់ចាក់ចូលសាច់វាតា ពេលដែលកម្លោះស្តង់អារម្មណ៍នឹងស្ថានសួគ៌លោកិយ៍ ប៉ុន្តែបំណងនេះ

ប្រហែលខកហើយ ព្រោះវាតាខ្លាចស្រីៗណាស់ គេធ្លាប់រស់នៅកណ្តាល កោះដាច់ស្រយាល ខ្វះការជឿនលឿន ពេលចូលទីក្រុងសាកល្បងជីវិត ជនអាវ៉ាសែ ក៏ពុំដែលប្រសូកល្បែងស្នេហ៍ដែរ ។ ជំពូកស្រីដែលតាម ស្រលាញ់វាតាចិត្តរហ័សពេកធ្វើឱ្យគេចុញទ្រាន់ ។ អ្នកកម្លោះច្រានស្នា មារីជ្រុលប៉ះភ្នំមានដ៏ស្រួចពឹងភ្នាក់ស្ទុះធ្លាក់ពីលើគ្រែ :

- យី ! ម៉េចនិយាយស្តាប់មិនបានទេ? តិចប្រយ័ត្នថា ខ្ញុំកាច ណា !

មារីឱបកវាតាជាប់រមួលខ្លួន ហុចផ្តាស់ឱ្យគេ :

- អូស្រឡាញ់បង តាមមកថ្នាក់ផ្ទះ បែរជាខឹងអូនទៅវិញ ចើខឹងវាយអូនមក !

សាច់ស្រីទន់ត្រជាក់មិនធ្លាប់ជួបប្រទះតណ្ហាបុរសកំរើកតាម សភាវៈធម្មជាតិ វាតាស្លឹកមុខអស់ហើយ បេះដូងលោតឱបពូជាំងស្នូរ កាំភ្លើងទៅទៀត គេបិតភ្នែកលែងហ៊ានមើលទិដ្ឋភាពបែបនេះ

- នែ ! ខ្ញុំរាប់ដល់បីណា តែខំឆរនៅខ្ញុំទៀត ប្រយ័ត្នគ្រោះ- ថ្នាក់ !

ជនអាទិកំបាំងនៅលើដំបូលផ្ទះ លូកយកប្រដាប់កាត់កញ្ជក់ ដំបូលផ្ទះ បានមួយប្រលោះតូច គប់កាំបិតដោតជាប់លើពួកវាតា មារី ស្ទុះក្រោក ស្រវាក់រាលពួកវុំខ្លួនដោយតក់ស្លុត វាតាមើលកាំបិតឃើញ មានកូនសំបុត្រ ក៏លាមើលភ្លាម ប្រយ័ត្នគ្រោះថ្នាក់ពេលថ្ងៃរះភ្លឺច្បាស់

អ្នកនឹងក្លាយទៅជាលំអងចូលី ! ព្រមានក្រុមនាគទាំងមូលផង ថាចិត្ត
អំណត់របៀបមនុស្សល្អស្តីជំរៅណាស់ ទឹកស្រកយូរៗសឹកថ្មបានរាល់អំពើ
របស់ចោរនាគស្ថិតនៅក្រោមការព្រមានរបស់យើង !

ញោកទេ !

ចារបុរសអនាមិក

វាតាកាន់កាំង បើគេជាចារបុរស ពាក្យសំដីនេះដាស់តឿន
អ្នកច្បាស់ណាស់ ឃ្លា២មានន័យផ្សេងគ្នា មួយសំរាប់អ្នកមួយសំរាប់
ក្រុមចោរនាគ មាណពសិកខោយ៉ាង រហ័សលោតចេញតាមបង្ហូរចមក
ដល់សួនច្បារ ប្រទះស្រមោលមួយវាស ភ្លេតចូលក្នុងឡានទីនេះ មាន
ផ្លូវសំងាត់ច្រើនណាស់សំណើចលាន់ក្រអៅមានន័យចំអករូចស្ងាត់សូន្យ
បើគេជាចារបុរសរបស់ចក្រីពិតជាចំណាប់មែន ស្គាល់កន្លែងពួកគេ
ច្បាស់ណាស់ ក្រុមចោរនាគម្នាក់រត់មកសួរ :

- លោកនាយរង ! មានមនុស្សចូលដល់កន្លែងយើងឬ ?

មាណពងកំក្រាល :

- តោះចូលទៅវិញ វារត់បាត់ហើយ !

កម្លោះហុចសំបុត្រឱ្យផែរឿងមើល វាភ្ញាក់ព្រើតខាំមាត់សញ្ជឹង
គិត :

- បានន័យថាវាស្គាល់សំបុកយើងហើយ ហេតុអីក៏វាមិនក្តោប
យើង បើវាពិតជាភ្ញាក់ងារ ច្បាស់មិនទុកឱ្យយើងដេកស្រួលទេ ! តែ

ជួនកាលវាគ្រាន់តែគំរាមយើងប៉ុណ្ណោះ ! ត្រូវឈប់ចេញចូលកន្លែងនេះ
ទៀត រៀបចំកន្លែងថ្មីនៅវិទ្យា២២វិញ ឬទេ ?

សុងឆាន់ទទួលបញ្ហា វាតារូចខ្លួនបិតទ្វារបន្ទប់ ចាក់សោរខ្លាច
ក្រែង ម៉ារឹមកនាអៅទៀត កម្លោះក្រព្យែងស្នា :

- ហី ! លេងស្រស់ៗបែបនេះអង្គើបេះដូងអស់ហើយ !

ព្រឹកនេះកម្លោះចេញមើលស្ថានការណ៍ ដែលត្រូវធ្វើ តែគេទៅ
ឱ្យផុតពីភ្នែកផែរឿង គិតទៅគេលាក់ល្បិចរៀងៗខ្លួន។

មាណពចតឡានក្បែរវត្តភ្នំ អង្គុយលេងយកខ្យល់អាកាសធ្វើ
ហី តែត្រចៀកកំពុងផ្ទៀងស្តាប់នាឡិកាស្រូបសំឡេង :

- ខ្ញុំវាតា !

សំឡេងចក្រីលាន់ស្រាលៗ :

- អូហ៍ ! សូស្តី យើងអាចក្តោបពួកវាបានទេ ?

- ឱកាសមិនទាន់ហុចឱ្យ នាគខ្មៅចេញមុខមកឥតព្រាងទុក
រកពេលកំណត់មិនបាន ជាពិសេសវាស្តាប់ក្រោមបញ្ហា មនុស្សម្នាក់
ដែលខ្ញុំមិនទាន់ដឹងច្បាស់ ជាជនណាមួយ បើចាប់មិនអស់មេកើយនោះ
ក្រុមនាគមិនងាយរលាយទេ !

- ដំណើរការល្អទេ វាតា ?

- ធម្មតា ! អូ ! សួរមិត្តរឿងមួយ តើមានឱ្យក្រុមភ្ញាក់ងារ
ពិសេសតាមជួយខ្ញុំទេ ?

- អត់ទេ !
  - ចុះក្រោកទេ ?
  - កន្លែងខ្ញុំគ្មានភ្នាក់ងារឈ្មោះក្រោកទេ ?
  - អាំ ! ចុះគេជាអ្នកណាហ្ន៎ ?
  - មានរឿងអីប្លែកឬវាតា ?
  - មានមនុស្សជួយខ្ញុំ គេប្រាប់ថា ជាចារបុរសឈ្មោះក្រោកទេ ?
  - បំណងគេល្អទេឬ ? ចាំខ្ញុំសួរថ្នាក់លើសិន ក្រែងជាភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាលមកជួយសហប្រតិបត្តិការជាមួយយើងណា !
  - ម៉េចមួយដៃថ្ងៃមុនបាត់ឈឺហើយឬនៅ ?
- ចក្រីសើចតិចៗ :
- លេងចង់ធ្ងន់ដៃបន្តិចហើយ ល្បួងឯងចាំមើលថ្ងៃណាសងវិញមិនខាន ពេលណាចាប់ពួកពាលអស់ ខ្ញុំដាក់គុកមេចោរឯងយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំដែរចាំមើលចុះ !
- វាតាសើចកក្អឹក បិតប្រដាប់ទាក់ទងសំឡេង ទុកបញ្ជារថយន្តសំដៅហាង "បំពេររាត្រី" ដែលគេចំណាំណាត់ជួប សុំសន្លឹកតិចការក្រសួងចោរគេជ្រើសរើសតុក្រៀនជញ្ជាំង ព្រោះគេចូលចិត្តស្ងាត់ សុំសន្លឹកមិនទាន់មកដល់ទេ នាយហៅគេឱ្យយកស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលគេចូលចិត្ត ។ សុំសន្លឹកមកដល់មុនគេម៉្លោះលបចូល ផ្លូវក្រោយខ្សឹបអ្នកបំរើឱ្យលាយថ្នាំសន្លប់ក្នុងស្រាវាតាតាមបញ្ជាផែរឿង នៅតុ លេខ៥

ជនមុខស្រស់ដែលតាំងខ្លួនជាក្រោកទេ អង្គុយផឹកបឺយ៉ែ កំប៉ុងភ្នែករេចំតុរបស់វាតា មាណពងកាច់ញាក់ស្មាស់ឡើងក្រោកទេឥតដាក់ភ្នែកគេ ទុកពុកមាត់រឹមៗអញ្ជឹងដូចមានអំណាចណាស់ តែមាណពងដូចជាប្រហាក់ប្រហែលធ្លាប់ជួបនៅទីណាម្តង ក្រោកទេផឹកធ្វើព្រងើយអ្នកបំរើលើកស្រាមកដាក់លើតុឱ្យវាតាមាណពងរៀបលើក កែវផឹកស្រាប់តែគំរបដបទឹកក្រូចមួយផ្ទាត់មកចំកែវស្រាអ្នកបែកខ្លាយ វាតាស្ទុះងើបទៅតុក្រោកទេដោយមុខស្មើ :

- មិត្តធ្វើរបៀបនេះក្នុងន័យមើលងាយមែនទេ ?

ក្រោកទេអង្រួនជើងធ្វើព្រងើយ :

- ប្រុសរបៀបអ្នកឯង ថ្ងៃក្រោយទុកពេលអង្គុយផឹកស្រាវិញប្រសើរជាង !

ស្រាដែលកំពប់ពេញតុបែកពុះ ទើបវាតាចាប់ភ្លឹកពីបំណងជននោះ គេហ័សក្របួចកអ្នកបំរើជាប់ :

- ហ៊ីស ! អ្នកណាប្រើឯងឱ្យដាក់ថ្នាំក្នុងកែវស្រាអញប្រាប់មក !

មនុស្សក្នុងហាងឆ្អើល អ្នកបំរើភ័យណាស់ តែខ្លាចពួកសុំសន្លឹកយូរហើយ ទើបឆ្លើយដោះសារ :

- កុំធ្វើបាបខ្ញុំ..... គេជួលខ្ញុំទេ..... អ្នកប្រុស !
- អ្នកណាជាអ្នកជួលឯង ?

- បាទ ! អ្នកស្រីម្នាក់ គេប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកប្រុសក្បត់ចិត្តគេ ខ្ញុំ
ក្រចង់បានប្រាក់ តាមតែអ្នកប្រុសអភ័យទោសផងចុះ !

វាតានឹកឃើញកាលពីគេឡើងពីកោះដំបូងវេទនាណាស់ ធ្លាប់
ដេកតាមសួនច្បារ ធ្វើការដើម្បីប្រាក់ ក៏លែងអ្នកបំរើវិញ :

- បើឯងហ៊ានកុហកយើងច្បាស់ជាឈឺខ្លួនមិនខាន !

អ្នកបំរើសំពះញ័រទទ្រើត :

- ខ្ញុំមិនហ៊ានកុហកទេ !

វាតានឹកក្នុងចិត្តប្រហែលពួកឡាស៊ីដស្គាល់ស្មៅត្រកចកខ្លាហើយ
ទើបមករកអ្នកមុន ស្រួលដែរមិនបាច់ចំណាយពេលរកពួកវាទេ ។ កុំតែ
បានគេជួយទាន់កុំអីនាយធ្លាក់ក្នុងល្បិចសត្រូវបាត់ ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ
ដេកដើរត្រូវប្រយ័ត្នជានិច្ច នឹកឃើញវាតាងាករកបុរសនោះ ស្រាប់តែ
បាត់គេស្រេច :

- អាំ ! បែបក្លាកទេហើយមើលទៅ ? ម៉េចក៏គេដឹង
សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំ ?

កម្លោះបើកឡានយ៉ាងលឿនសំដៅវិទ្យា២២របស់ផែរឿង គេ
នឹកមិនអស់ចិត្តពីក្លាកទេព ដែលមិនព្រមជួបអ្នកដោយស្រួលសោះ
ចំជាចំឡែកមែន ។

វគ្គទី៦

គ្រាប់ឡាក់កណ្តាលរលក

បីជាអង្គុយមើលរជ្ជកាល ដែលដេកលក់ស្តប់ស្តល់ ប៉ុន្មានថ្ងៃ
នេះគេនិយាយកាន់តែវែង ហើយគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ មិនខុសវគ្គឃ្លាទេ
ពិសេសភាពទន់ភ្លន់គួរឱ្យអាណិត ស្រីឆ្ងល់ថាហេតុអី ចេះតែអាណិតគេ
ខ្លាំងម៉្លេះ?

ម៉ោង ១២យប់ហើយ មាណវីអង្គុយស្តាំក្បាលអោយរជ្ជកាល
ព្រោះនាងនឹកផ្ទះដេកមិនលក់ រជ្ជកាលប្រែខ្លួនថ្ងៃដូចយល់សប្តិរួចស្ទុះ
ងើបអង្គុយ :

- ម៉ាឡា ! អូនមិនទាន់សំរាកទេឬ ?

- បងរវល់កិច្ចការពេក ភ្លេចគិតអូនឆាប់ចូលសំរាកទៅ កុំ
ខ្វល់ពីបងអីណា !

មាណពទាញស្រីឱ្យប្រះខ្លួនគេងក្បែរគេ នាងក្រមុំទាញខ្លើយ
ឱបមកបាំងកណ្តាល មាណពអស់សំណើច :

- អូនឆ្លាតណាស់ ពេលគេងជិតបងទាញខ្លើយឱបមកបាំង បើ
បងចង់ងើបអូនស្មានថាខ្លើយនឹងទប់ឈ្នះឬ ?

គេនិយាយហើយសើចកក្អក ធ្វើឱ្យបីជាក្រហមថ្ពាល់តែនាង
ទាញពុកមាត់គេអង្គុលលេងយ៉ាងស្និតស្នាល :

- យី ! មើលមុខអ្នករវល់ការងារលក់ឱ្យស្អឹងលើគ្រួសារ !

រដ្ឋកាលតប់ក្បាលខ្លួនឯង :

- អូ ! បងច្រឡំ ហាក់ដូចជាមុននេះបងជាប់ដៃនឹងការងារ
អូនមកទាញសៀវភៅពីដៃបង ខ្លាចបងហត់នឿយជ្រុល !

ម៉ាឡាលូនិងបងណាស់ អូនថាទៅមើល ចង់ឱ្យបងរៀបការ
ពេលណា ?

បីជាអៀនគេចមុខចេញ :

- ចាំពេលបងជាសិន !

- បងជាហើយតើ បងឥតមានឈឺអីទេ !

- អីចឹងបងចាំទេ ហេតុអីបានជាបងឈឺ ?

មាណពអង្គុយគិតធ្វើភ្នែកស្អី បីជាសើច :

- ហ្ន៎ ! បងមិនទាន់ជាស្រួលបួលទេ !

ខណៈនោះទ្វារកញ្ចក់ រលឹកតាមច្រកសំងាត់ រួចស្រមោល
មួយលោតចូលផ្ទុក ដៃគេកាន់កាំភ្លើងរេជាប់ គឺភ្នាក់ងារក្រោកទេពបីជា
ខ្ទប់មាត់ដោយភ្នាក់ផ្អើលរដ្ឋកាលទាញដៃស្រីឱ្យឈរក្រោយខ្នង ។

- អ្នកឯងមករកអីទីនេះ ?

ក្រោកទេពរេដៃខ្សឹបតិចៗ :

- កុំមាត់ពួក ! អ្នកនាងបីជា ជួយប្រាប់គាត់ផង ថាខ្ញុំមក
បំណងល្អទេ ! ខ្ញុំចង់មកជួយអ្នកនាងដែរ តែគេប្រយ័ត្នណាស់ ទើប
ឆ្លៀតឱកាសមិនបាន !

បីជា បើកភ្នែកភ្លឺថ្លា :

- លោកជាអ្នកណា ?

- ខ្ញុំជាមនុស្សដែលធ្វើល្អដល់មនុស្សដូចគ្នា !

រដ្ឋកាលសំឡឹង ក្រោកទេពភ្លឺ ហាក់ធ្លាប់ស្គាល់គ្នា គេព្យញ្ជឹម
ដាក់ដៃចុះវិញ ក្រោកទេពធ្វើសញ្ញាឱ្យបីជានាំរដ្ឋកាលចេញពីគ្រូរួចគេ
សៀត កាំភ្លើងទុកចាប់រូបក្បាលគោដែលព្យួរជាប់ជញ្ជាំង មើលផ្សែង
ផ្ទះរួចបង្វិល តែខុសរបៀប ដែលត្រូវប្រើកាំបិតជាច្រើនបាញ់ពីជញ្ជាំង
ចំរុះមកកន្លែងគេឈរ ក្រោកទេពដាំដូងឡើងបះសក់ គេចផុតទាំង
ព្រលឹងចុងសក់ រដ្ឋកាលបើកភ្នែកធំៗ ហាក់ស្រមៃឃើញអ្វីមួយមាណព
ស្រែកភ្លាត់មាត់ :

- ថយចេញភ្លាម គ្រោះថ្នាក់ណាស់ !

រំពេចនោះសិរីបងើងលាន់ស្រីបៗគឺឈឺឡា លោកកាលី វ័យទុ
និងសេនាសំងាត់ខាងក្រោមស្រ ក្រោកទេពគេចតាមច្រកសំងាត់
វិញ ក្រោមបន្ទប់កញ្ចក់ រួចហាក់តោងបង្អួចផ្ទះដូចស្វា ឈឺឡា ឃើញ
ទាន់តាមប្រកិតក្រោកទេពរត់ឡើងជាន់ទីមួយ រុញផ្តុំរមៀល លើ
ឈឺឡា មាណពរវល់គេច ក្រោកទេពរត់សំរុកបន្ទប់ក្រមុំរដ្ឋនី ពួស្ស

សំរែកស្រីស្រែកភ្លាត់មាត់ ដោយភិតភ័យខ្លាចគ្រោះថ្នាក់ដល់រដ្ឋនិ
ឈឺឡាណោតផ្ទះជណ្តើរធាក់ទ្វារបន្ទប់ចូលទៅ ស្រីស្រស់ក្នុងសំលៀក
បំពាក់ដំណេករត់មកឱបកឈឺឡាជាប់ប្រាណញ្ជ័រចំប្រប់បបូរមាត់ស្ទាំង :

- បង !

ឈឺឡាក្រសោបចង្កេះស្រីយ៉ាងណែន :

- វាមានធ្វើអីអូនទេស្រីនី ?

ស្រីរលីងរលោងទឹកភ្នែក :

- ចោរចូលផ្ទះប្តូរ ? វាមានគ្នាច្រើនឬតិចអូនភ័យណាស់
ឯណាលោកប៉ា ?

- កុំភ័យឥតមានអីទេអូន ចោរល្មមៗចូលផ្ទះយើងមិនចុះទេ
វាចូលមកក្នុងបន្ទប់នេះមែនទេ ?

- ចាំ ! វាមកក្នុងកាំភ្លើងអូនអំបាញ់មិញ ឥឡូវវាឡើងលើ
ដំបូលផ្ទះបាត់ហើយ !

ឈឺឡាអង្អែលក្បាលស្រីថ្មមៗ :

- អញ្ជឹងអូនឆាប់ចេញទៅក្រៅ ទៅជិតលោកប៉ាទៅទុកឱ្យ
បងតាមវា !

ឈឺឡារត់ឡើងលើដំបូលយ៉ាងលឿនរដ្ឋនិរត់មកបន្ទប់សាឡុង

វ័យរុទ្ធ ផ្ទះបង្កូចក្រោយចូលមកចាប់ដៃស្រីល្អ :

- មានមនុស្សចូលដល់បន្ទប់សំអាត់អូនឬ ?

- ចាំ ! គេផ្ទុះអូនទៀត ឥឡូវរត់បាត់ហើយ !

វ័យរុទ្ធ ប្រញាប់ដកដៃចេញ ពេលពួសូរជើងឈឺឡាចុះមកវិញ
លោកកាលីមកដល់ល្អម ឈឺឡាមុខស្មើចែស :

- វាគេចបាត់ទៅហើយលោកប៉ា !

- មានមនុស្សចូលផ្ទះយ៉ាងស្រួលបែបនេះ ពួកឯងគ្មានមើល
ការខុសត្រូវអីសោះ !

វ័យរុទ្ធលោមមុខមិនចេញស្តី ឈឺឡាវាចាមួយៗ :

- នាំគ្នាទៅសំរាក រួចចាត់វែនគ្នាយាមឱ្យហ្មត់ចត់ក្នុងបន្ទប់
កញ្ចក់សុទ្ធតែឯកសារសំខាន់របស់លោកប៉ា មិនត្រូវប្រហែសទេណាំ !

ឈឺឡានឹងលោកកាលីដើរទៅអើតមើល រដ្ឋកាលអង្គុយបណ្តែត
អារម្មណ៍សំឡឹងរូបក្បាលគោធ្វើភ្នែកភ្លឺៗ ក៏កេះគ្នាដើរចេញខ្លិលវិខាន
អារម្មណ៍គេ ។ លោកកាលីអាងបន្ទប់គាត់សុទ្ធតែយន្តបញ្ជាគ្មានអ្នក
ណាអាចចូលជិតទេ គេនាំគ្នាសំរាកវិញអស់ រដ្ឋនិបិតទ្វារដេកលក់មុន
គេបាត់ ។

ចក្រីកំពុងធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ពីពួកចោរនាគប្រាប់ លោក
កាលី នឹងសុំបញ្ជូលវាជាភ្នាក់ងារជំនិតរបស់ខ្លួនថែមទៀត :

- ល្អណាស់ដែលលោកអាចបញ្ជាចោរល្បីនេះបាន ! ឥឡូវ
ស្គាល់កន្លែងវាហើយឬនៅ ?

- បាទ ! កំពុងឱ្យវាតាតាមដានយ៉ាងសកម្មហើយ តែក្តោបក្តាប់សំបុកវាមិនទាន់បាន ។

- វាតា ! ជាមនុស្សបែបណាដែរលោក ?

- បាទ ! ខ្លាំងពូកែ ហើយស្មោះត្រង់នឹងកិច្ចការ !

- គ្មានបញ្ជាក់សញ្ញាប័ត្រស្នាដៃ ការស្ទាត់ជំនាញផង បញ្ចូលមិនកើតទេដឹង ?

ស្នែកលោកនាំគេមកជួបខ្ញុំ ជាសំងាត់ !

ខ្ញុំចង់ស្គាល់ឱ្យបានច្បាស់ បើវាមានលក្ខណៈអាចបញ្ចូលបានខ្ញុំបញ្ចូលភ្លាម :

- អរគុណលោកស្នងការ !

វាតាពាក់វែនតាខ្មៅលាក់ភ្នែកបន្តិចទៅជួបលោកកាលីក្នុងបន្ទប់ ការងារជាមួយចក្រី ឬក៏អង្គការរបស់វាតា ធ្វើឱ្យលោកស្នងការពេញចិត្តណាស់ :

- អូហ៎ ! លក្ខណៈវាតា មិនខុសពីសូរ្យវង្សទេ ខ្ចីរិករាយណាស់

ខ្ញុំបញ្ចូលគេជាភ្នាក់ងារម្នាក់ក្នុងក្រសួងពេញក្របខ័ណ្ឌត្រឹមត្រូវ !

- អរគុណលោកណាស់ ដែលផ្តល់ការទុកចិត្តមកលើរូបខ្ញុំ !

- ស្នែកម៉ោង ៤ វាតាឯងទៅជួបខ្ញុំផ្ទះមួយភ្លែត ខ្ញុំរង់ចាំព្រោះចង់បង្ហាញឯកសារសំងាត់មួយចំនួនសំរាប់បេសកកម្មរួមគ្នាណា !

- ស្លៀកពាក់ជានិស្សិតពូទេ !

- យល់ព្រម !

ចក្រីរិករាយណាស់ ចាប់ដៃវាតាយ៉ាងស្និទ្ធ :

- ពីថ្ងៃនេះទៅ យើងប្រកៀកស្នាដៃយ៉ាងស្និទ្ធរហូតហើយ !

វាតាញញឹមស្រស់ :

- ចក្រីឯងជាមិត្តទីមួយសំរាប់ជីវិតខ្ញុំ ត្រូវតែធ្វើតាមសំណូមពរមិត្តចុះ !

គេញញឹមរកគ្នាយ៉ាងរីករាយ លោកកាលីស្តាប់ការរាយការណ៍របស់វាតាពីចោរទល់ដែន :

- យើងកុំទាន់ធ្វើឱ្យបែកការណ៍ អូសទូកកុំឱ្យឆ្ងាយ ចាប់ត្រីបានកុំឱ្យល្អក់ទឹកណាវាតា រង់ចាំស្គាល់មេវាសិន បើកំចាត់សូរ្យវង្សបានហើយ ផែនទីសារមន្ទីរនៅលើដៃវាត្រូវតែបានមកវិញ! ពួកវាកំពុងរកអ្នកចេះមើលសញ្ញាសំងាត់លើផែនទី អ្នកដែលចេះមើលមានតែប្រធានធំប្រចាំការសារមន្ទីរជាតិនឹងរូបខ្ញុំ លោកបាកានត្រូវពួកវាសម្លាប់ពេលចូលលូចផែនទី ក្នុងមន្ទីរ ដូច្នេះវាប្រាកដជាបែរមករកខ្ញុំវិញ! យើងមិនប្រាកដថាឈ្នះវារហូតទេ ដូច្នេះខ្ញុំចង់ពិគ្រោះការសំងាត់ច្រើនណាស់ជាមួយវាតាឯង ដោយស្គាល់ពីបញ្ហាចោរនាគនោះ កុំភ្លេចម៉ោង ៤ ខ្ញុំនៅរង់ចាំផ្ទះផ្លូវទួលគោក !

បាទ ! លោក...!